

Henk Stoorvogel

Onderweg met Petrus

VAKANTIEBIJBELLEESGIDS

Voor Eugene Poppe, net als Petrus van oorsprong een ambachtsman met een leergierig hart. Met vallen en opstaan uitgegroeid tot een geestelijke reus. Bedankt voor je trouw!

Henk Stoorvogel
Onderweg met Petrus
Vakantiebijbelleesgids

© 2008 Uitgeverij Voorhoeve
Postbus 5018, 8260 GA Kampen
www.kok.nl

Omslagontwerp: Douglas Design
ISBN 978 90 297 1872 1
ISBN 978 90 297 1878 3 (set van 5 exemplaren)
NUR 707

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical, photocopy, recording or any other without the prior written permission of the publisher.

Dag 1: Bulderend gelach

Johannes 1:40-42

Frederick Buechner is één van mijn lievelingsschrijvers. Zijn eerlijke kijk op het leven en het evangelie, zijn beeldende taalgebruik en zijn combineren van films, boeken en de Bijbel geven zijn werk een enorme zeggingskracht. Op zijn 27e had hij twee romans geschreven, waarvan één al bijzonder succesvol was. Hij verhuisde naar New York om zich volledig aan zijn schrijftaak te wijden. Er kwam echter niets meer uit zijn handen. Buechner belandde in een depressie.

Hij had niets met het geloof, maar omdat het gebouw hem aansprak en dichtbij zijn appartement lag, ging hij regelmatig naar de Madison Avenue Presbyterian Church waar de beroemde George Buttrick predikant was. In 1953 hoorde Buechner een preek die zijn leven veranderde. Het was in de tijd dat koningin Elizabeth II tot koningin was gekroond van Groot-Brittannië en Buttrick vergeleek de kroning van koningin Elizabeth met de kroning van Jezus

op de troon van ons hart. Hij zei dat die kroning moest plaatsvinden onder schuldbelijdenis en tranen. Tot zover ging alles nog goed. Buechner:

En toen, met zijn hoofd op en neer dansend zodat zijn brillenglazen flikkerden, zei hij met zijn rasperige stem, de stem van een oude zuster, dat de kroning van Jezus plaatsvond onder schuldbelijdenis en tranen en vervolgens, zo waarlijk God mijn getuige was en is, onder bulderend gelach. Dat zei hij. Jezus wordt gekroond onder schuldbelijdenis en tranen en bulderend gelach, en bij die woorden bulderend gelach, om redenen die ik nooit helemaal goed heb begrepen, stortte de Chinese muur in en rees Atlantis op uit de zee, en op de hoek van Madison Avenue en 73rd Street sprongen de tranen mij in de ogen alsof ik een klap in mijn gezicht had gekregen.

Niet veel later begon Buechner een studie theologie en werd hij naast schrijver ook nog predikant.

Schuldbelijdenis en tranen. Dat is het riedeltje dat we al zo vaak gehoord hebben. ‘Wil je bij God komen, dan moet je jezelf onderdompelen in schuldbelijdenis en tranen’, zeggen mensen dan. ‘Want zalig zijn de armen van geest en zij die treuren’, wordt er dan aan toegevoegd.

Schuldbelijdenis en tranen. Dat was de boodschap van Johannes de Doper. ‘Addergebroed, wie heeft jullie wijsgemaakt dat je veilig bent voor het komende oordeel?’ roept hij de mensen toe. Hij riep de mensen op om zich te laten dopen en tot inkeer te komen, om zo vergeving van zonden te krijgen.

Simon was, net als zijn broer Andreas en goede vriend Johannes, een leerling van Johannes de Doper, voordat hij Jezus ontmoette. Alles wat hij over God wist had hij geleerd van de farizeeën en schriftgeleerden en nu, de laatste tijd, van Johannes de Doper. Zowel bij de farizeeën en schriftgeleerden als bij Johannes de Doper waren schuldbelijdenis en tranen erg belangrijk. Heilig leven. Regels gehoorzamen. Vrees voor God. Dat waren belangrijke elementen die Simons beeld van God hadden gevormd. God was voor Simon de grote Andere, de strenge Heilige, de ongenaakbare Rechtvaardige.

En dan is daar opeens Jezus. Johannes had Hem aangewezen, in ieder geval aan zijn broer Andreas. Andreas had de dag met Hem doorgebracht en Hem ongetwijfeld gevraagd of hij zijn broer Simon aan Hem voor mocht stellen. Natuurlijk mocht dat.

Andreas nam zijn broer mee naar Jezus en daar sprak Jezus de woorden die Simons leven voor altijd zouden veranderen: ‘Jij bent Simon, de zoon van Johannes, maar voortaan zul je Kefas heten’ (dat is Petrus, ‘rots’).

Ik stel me zo voor dat die woorden evenveel impact op Simon hadden als de woorden ‘bulderend gelach’ op Buechner. Alle verdiediging kwam naar beneden, nieuwe bronnen werden aangeboord, ongekende vergezichten openden zich. Petrus. Rots.

Wie ben jij ten diepste?

Simon Petrus is vaak afgeschilderd als een wispelturig persoon. Iemand met een te grote mond die te vaak te veel zegt en het ver-

volgens niet waar maakt. Ik zou Petrus niet wispelturig willen noemen. Eerder spontaan en onbevangen. Het is waar dat hij van alle discipelen veruit het meest aan Jezus durft te vragen. Maar vaak stelt hij hele intelligente en dappere vragen. Op sommige momenten had hij beter zijn mond kunnen houden, maar dat geldt voor ons allemaal.

Hoe het ook zij, veel mensen hebben juist dat beeld over Simon in hun hoofd: een wispelturig mannetje dat als het er echt op aan komt door het ijs (of water) zakt. Geen rots, maar eerder drijfzand. Zelf moet hij daar ook wel wat van hebben gevoeld. Hij wist zelf ook wel dat hij soms voor zijn beurt praatte en in zijn enthousiasme te grote woorden kon gebruiken. Hij wist zelf wel dat hij zeker geen rots was waarop je wat dan ook zou kunnen bouwen. Waarschijnlijk was hij daarom ook aangetrokken tot Johannes de Doper. Schuldbelijdenis en tranen doen het altijd goed bij mensen die weten dat ze te enthousiast, te snel en te onbetrouwbaar zijn. Dan worden die woorden van Jezus zo overweldigend diep en raak. Simon, de onbetrouwbare enthousiasteling, jij bent een Rots! Dát is wie jij werkelijk bent! Dat betekent een nieuwe identiteit. Nieuwe hoop om te worden wie je eigenlijk diep van binnen zo graag wilt zijn.

Ik ken het bij mezelf. Mensen zetten mij soms neer als 'enthousiast en creatief' (dat is op zich positief), maar contrasteren dat dan met zaken als 'wijsheid en diepgang'. Ten diepste wil ik graag beide zijn: aan de ene kant spontaan en creatief, aan de andere kant ook wijs en betrouwbaar.

Jezus ziet wie Simon is en wie hij eigenlijk ten diepste wil zijn: niet alleen impulsief, maar ook betrouwbaar, niet vluchtig maar sterk, niet alleen spontaan maar ook volhardend.

Het is de allereerste ontmoeting tussen Jezus en Simon. Jezus' uitspraak verbijstert Simon: 'Hij weet wie ik ben en wie ik ten diepste wil zijn. Hij máákt mij tot wie ik ten diepste wil zijn: de Rots!' Het is de uitspraak van bulderend, goddelijk gelach: 'Simon, kom maar jongen, jij bent Petrus! Echt!'

DEEL 1: HOE HET ALLEMAAL BEGON

Welke drie trefwoorden zouden andere mensen gebruiken om jouw karakter te omschrijven?
Hoe zou jij ten diepste willen zijn?

Here Jezus, U sprak heel persoonlijk tot Simon over zijn ware identiteit. Wilt U mij laten weten hoe U ten diepste denkt over mij?

Dag 2: God zoekt je weer op

Marcus 1:16-18

Ken Gaub was een rondreizend prediker. Op een gegeven moment, terwijl hij met zijn gezin door Ohio (V.S.) onderweg was naar een spreekbeurt, voelde hij zich bijzonder ontmoedigd. Het liefst wilde hij stoppen met zijn werk als rondreizend prediker. Hij voelde zich depressief en bad God om een teken.

Zijn gezin wilde graag pizza eten, dus stopten ze bij een willekeurig restaurant langs de snelweg. Ken zat zo met zichzelf in de knoop dat hij geen trek had en buiten over de parkeerplaats bleef drentelen, terwijl hij stilletjes zijn beklag deed bij God.

Op een gegeven moment rinkelde er een telefoon. Ken keek op om te kijken waar het geluid vandaan kwam. Het kwam uit een telefooncel op de parkeerplaats. Iemand belde naar de telefooncel. Ken keek of er iemand was om de telefoon op te nemen, maar niemand lette op het geluid. De telefoon bleef maar overgaan. 'Misschien is er wel iemand in nood', dacht Ken

en weifelend liep hij naar de telefooncel. Uiteindelijk pakte hij de telefoon op en zei: 'Hallo.'

'Goedendag mijnheer, ik heb een langeafstandsgesprek voor mijnheer Ken Gaub', zei een operator. Ken viel stil. Niemand wist dat hij hier was. Ze waren gewoon onderweg tussen verschillende spreekbeurten in. Hoe kon iemand hem hier ooit bellen?!

De operator werd ongeduldig en uiteindelijk zei Ken: 'Ik ben Ken Gaub.' Een vrouwenstem zei door de telefoonlijn: 'Ja, operator, dat is hem, verbind de lijn maar.' De vrouw vertelde: 'Ik ben Millie, uit Pennsylvania. U kent mij niet, maar ik ben wanhopig. Kunt u mij alstublieft helpen?' En de vrouw vertelde hoe ze op het punt stond om zelfmoord te plegen en ter afscheid nog een briefje wilde schrijven. Terwijl ze bezig was met het briefje moest ze denken aan Ken Gaub die ze een keer op televisie had horen preken. Wat wilde ze graag praten met deze prediker en hem om advies vragen. Maar

hoe kon ze hem ooit bereiken?!
Wanhopig ging ze maar verder met het schrijven van haar afscheidsbriefje. Totdat er een aantal cijfers in haar gedachten kwamen. Ze schreef de cijfers op. Het bleek een telefoonnummer. Het telefoonnummer van de telefooncel op de parkeerplaats in Ohio waar Ken zich juist op dat moment bevond.
Ken legde de vrouw het evan-

gelie uit en ze nam Jezus aan als haar Verlosser en Heer. Ze wilde geen zelfmoord meer plegen, maar kreeg nieuwe zin en perspectief voor haar leven. En Ken? God had hem een teken gegeven. Op een parkeerplaatsje ver buiten de bewoonde wereld liet God Ken zien dat het wel degelijk belangrijk was wie hij was en wat hij deed.

Simon had Jezus ontmoet en een nieuwe naam gekregen. De eerste maanden dat hij Jezus volgde waren fantastisch geweest! Ze waren naar een bruiloft in Kana gegaan waar Jezus meer dan zeshonderd liter goddelijke wijn maakte voor mensen die al genoeg wijn op hadden. Daarna waren ze naar Kapernaüm gegaan waar Petrus (zo zullen we hem vanaf nu noemen) Jezus kon voorstellen aan zijn familie en vrienden. Van Kapernaüm ging het naar het paasfeest in Jeruzalem. En vandaar naar de Jordaan waar hij en zijn vrienden namens Jezus meer mensen mochten dopen dan Johannes de Doper er ooit had gedoopt! Wat een feest! Het was inderdaad een leven van bulderend gelach! Petrus ontmoette de God van vreugde en wat was het goed om in zijn buurt te zijn!

Maar... er moest ook weer geld verdiend worden. Petrus was getrouwd. Zijn vrouw moest de nodige aandacht en liefde krijgen. Er moesten monden gevoed worden. Dus gingen Petrus en zijn vrienden weer terug naar huis, naar Kapernaüm.

Ondertussen ging Jezus door met zijn werk in Jeruzalem en Nazaret. Hij preekte en genas mensen. Maar ook kreeg Hij te maken met vijandigheid. Mensen wilden Hem doden. Jezus beseftte dat Hij verder moest met de formering van de harde kern van volgelingen die zijn werk voort kon zetten als Hij er niet meer was.

Terwijl Jezus druk bezig was in Jeruzalem en Nazaret leefde Petrus zijn oude leventje. Kapernaüm, met zijn duizend inwoners was zijn thuis. Daar woonden zijn familie en vrienden. Het stadje leefde van de visvangst. Het bestaan was hard. Opgravingen hebben geen grote gebouwen of verharde wegen blootgelegd uit de tijd dat Petrus in Kapernaüm woonde. Kapernaüm was een arm vissersstadje, met onverharde wegen en kleine huisjes.

Petrus zelf was visser. Dat betekende hard werken. Nachtenlang op 's Ochtends vroeg de boel schoonmaken en repareren en dan wat uurtjes slaap pakken. Hij kon vermoedelijk lezen noch schrijven. Moest het hebben van wat anderen hem voorlezen en vertelden. Ook was Petrus sterk. In Johannes 21 staat hoe Petrus in zijn eentje een overvol net met 153 grote vissen aan land sleept. Dan ben je een potige kerel! Ook krijg ik de indruk dat hij volslank was. In Johannes staat hoe Petrus op paasmorgen uit alle macht naar het graf toe rent, maar wordt ingehaald door Johannes. Blijkbaar kon Johannes een stuk sneller rennen dan Petrus.

Uit de evangeliën ontstaat een beeld van Petrus als hardwerkende, sterke, stevige man die erg leergierig is, getuige zijn tientallen vragen aan Jezus.

Op dit moment is Petrus echter ver bij Jezus vandaan. Ik stel me zo voor dat hij tijdens die lange visnachten de film van de afgelopen maanden keer op keer heeft teruggedraaid. Wat waren die eerste maanden toch intens! Wat was het toch goed om bij Jezus te zijn! Maar wat moet ik nu? Moet ik hier blijven vissen? Of moet ik mijn leventje hier opgeven en Hem fulltime volgen? Het zou me niet verbazen dat Petrus, net als Ken, God heeft gevraagd om een teken: 'Heer, geef mij een teken! Wat wilt U van mij?'

Het teken komt. Sneller dan hij heeft verwacht. Ineens staat Jezus voor zijn neus. Totaal onverwacht. Petrus wrijft even goed in zijn ogen, want hij heeft de hele nacht niet geslapen. 'Is Hij het echt?!' Het is Hem echt! En Hij zegt: 'Kom Petrus. Kom Andreas. Het is mooi geweest zo. Laat alles maar achter en kom hier, volg Mij. Ik heb andere plannen voor jullie leven.'

En zo komt het dat Petrus en Andreas ongeveer negen maanden

DEEL 1: HOE HET ALLEMAAL BEGON

na hun eerste ontmoeting met Jezus uit hun sluiemerslaap worden gehaald en op scherp worden gezet. God heeft ze weer opgezocht. Ze wandelen met Hem langs het strand, richting een ander bootje. Daar zijn ook nog een paar mensen aan het werk die Jezus op het oog heeft...

Welke rol speelt Jezus op dit moment in jouw leven? Is Hij degene die druk bezig is, ver weg, terwijl jij je levende leeft in je oude, vertrouwde omgeving?

Vader, hier ben ik. Geef mij alstublieft een teken dat mij ervan overtuigd dat U mij ziet, dat U met mij begaan bent en dat mijn leven weer richting geeft.